

chiều xanh

phạm định đức

♩ = 68

Chiều xanh chiều xanh ngát gió mây trời thênh thang Mơ
Người đi còn vương ván dấu yêu còn in tim Mơ
Đôi

mơ một điệu đàn ôm tiếng hát năm nào Bờ vai gầy thanh
khi một buổi chiều nghe tiếng hát cung đàn Tình xưa về man

thoát Gió chiều ngắn ngợ bay Nắng chiều dường như say Vướng trên cung
máy Hát bài tình ca quên Máy dòng nhạc không tên Nhắc nhau một

đàn dùn dàng ngõ chiều nay. Em em chiều trôi
thời đổi còn rất bình yên. Thương sao là thương

lắng_ nghe ân tình từ miền xa xôi à_ ơi_ Oi
Lắng_ trong tiếng chiều mẹ ngồi ru con à_ ơi_ Hãy

ơi_ hối_ người Tình quê nhớ nhung chân trời góc biển bồi hồi
ngủ_ đi_ con Chàng ơi nước non khi nào thanh bình chàng về?

Yêu sao (ư) là_ yêu Vùng trời bình_ yên non nước khuất xa
Tiếng hát nghe buồn_ lầm Lời buồn tựa_ như non nước nổi trời

Ơi_ đi_ ơi_ hối_ hò_ Lắng_ trong_ tiếng_ gió_ ru_ hối_ Chiều_
Ơi_ biết_ chàng_ hối_ người_ Tình_ non_ nước_ lầm_ u_ hoài_ Chiều_

nay_ nắng_ trời_ xanh_ thăm_ quá_ Mây_ bay_ vương_ nỗi_ tâm_
nay_ nắng_ người_ xanh_ thăm_ quá_ Quê_ xưa_ nắng_ ở_ phuong_

tư_ làm_ sao_ mà_ nhớ_ tình_ quê_ ngàn_ trùng_
xa?_ làm_ sao_ mà_ biết_ làm_ sao_ mà_ vè!